

Τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὄρμησαν ὅλοι οἱ Τοῦρκοι κατὰ τοῦ Μεχεμετ Γιαζατζή καὶ ἐγάλασαν τὰ σπίτιά του εἰς τὰς Σέρρας καὶ ἐδιαγούμισαν ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα ἀπὸ μικρὸν ἕως μέγα καὶ ἐτζάκισαν τὰ κεραμίδια ὅλα καὶ τοὺς στύλους ἔκοψαν καὶ τὰ σπίτια ἐκαταγρέμνησαν. Καὶ ἔτρεχαν Τοῦρκοι, Χριστιανοί, Ἑβραῖοι, Ὀγύφτοι, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ὡς καὶ τὰ μικρὰ παιδιά καὶ ἐδιαγούμιζαν. Καὶ ὅποιος ἦτον || φρόνιμος καὶ δυνατὸς ἤπαιρνεν μεγάλα πράγματα καὶ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα, καὶ ὅποιος ἦτον ὀλίγος εἰς τὴν γνώσιν ἔπαιρνεν παπία, ὀρνίθια, σταφυλαρμία, πικμέξι, ἀρμία, ψάθες, φουρκάλια, τζουκαλοπίνακα, καὶ ἄλλα ὡσὰν αὐτὰ ὅμοια καὶ χειρότερα, μόνον νὰ στέκεσαι νὰ γελᾷς. Καὶ ἔτζι δὲν ἄφηκαν τίποτες, διότι δὲν ἦτον κανεὶς ὅπου νὰ μὴν ἐπῆρνε τίποτες καὶ νὰ πάγη καὶ εἰς τὸ σπίτιν του ἀπὸ δύο καὶ τρεῖς καὶ πέντε βολές. Ἡ αἰτία διατὶ ἦτον πείνα καὶ ὅλοι οἱ ἀγάδες καὶ οἱ προεστοὶ ἔδωσαν σιτᾶρι εἰς τοὺς ψωμάδες, ἀμὴ αὐτὸς οὐ μόνον δὲν τοὺς ἔδωσεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ καράβια πᾶσαν ἡμέραν ἔστελνεν· καὶ ἔτζι, ὡς καθὼς ἦταν εἰς τοὺς καφενέδες, ὄρμησαν ὅλοι οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸν κατὴ καὶ νὰ τὸν ἠύρισκαν τότες τὸν Μεχεμετ Γιαζατζή τὸν ἐτεπελετίζαν. || Καὶ ὁ κατὴς δὲν τοὺς ἔδωσεν θέλημα διὰ τὰ σπίτια νὰ τὰ χαλάσουν ἔσοντας ὅπου δὲν ἦταν ὁ Μεχεμετ Γιαζατζῆς εἰς τὸ παρόν. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἄκουσαν τὸν κριτὴν καὶ ἔτζι, ὡς καθὼς ἦταν πολὺ πλῆθος, ἔκαμαν ἀλαλαγμὸν καὶ ὄρμησαν οἱ πάντες καὶ τὰ ἐγάλασαν· καὶ μετὰ ταῦτα πάγει εἰς τὴν Πόλιν ὁ Μεχεμετ Γιαζατζῆς καὶ ἐξοδίασεν πολλὰ ὡς νὰ κάμη τίποτες ἕνα δύο νομάτους ὅπου ἔδωσαν θέλημα καὶ δὲν ἔκαμεν τίποτες καὶ ἐγύρισεν ἄπρακτος.

Paolo Odorico (επιμ.), *Conseils et mémoires de Synadinos, prêtre de Serrès en Macédoine (XVIIe siècle)*, Editions de l' Association "Pierre Belon", Παρίσι 1996.